

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA THEMELORE PEJË

Numri i lëndës: 2023:128378
Datë: 29.04.2024
Numri i dokumentit: 05636904

C.nr.2214/23

GJYKATA THEMELORE NË PEJË—Departamenti i Përgjithshëm, Divizioni Civil, me gjyqtaren Rajmonda Kurteshi, me bashkëpunëtoren profesionale Leonita Lajqi, në çështjen juridike kontestimore të paditëses V.L. nga Komuna Pejë, të cilën e përfaqëson Fatmir Ademaj, avokat në Pejë, sipas autorizimit, kundër të paditurës Universiteti Publik "Haxhi Zeka", Komuna Pejë, me bazë juridike kompensimin e shpenzimeve të ushqimit në punë, vlera e kontestit 858.00 euro, jashtë seancës, me datë 29.04.2024, mori dhe përpiloi këtë:

A K T G J Y K I M

I. APROVOHET në tërësi si e bazuar kërkesëpadia e paditëses V.L. nga Komuna Pejë dhe **DETYROHET** e paditura Universiteti Publik "Haxhi Zeka", Komuna Pejë, që paditëses, në emër të kompensimit të ushqimit për ditët e pranisë në punë-shujtës, për periudhën 2021 e deri me datën 21.11.2022, për 429 ditë të prezencës në punë, t'ia paguajë shumën prej 858 euro, me kamatë ligjore 8 %, e cila do të llogaritet nga data 07.06.2023 (dita e paraqitjes së padisë), e të gjitha këto në afat prej 7 ditësh nga dita e marrjes së këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e përmbarimit me detyrim.

II. DETYROHET e paditura Universiteti Publik "Haxhi Zeka", Komuna Pejë, që paditëses V.L. nga Komuna Pejë, në emër të shpenzimeve të procedurës të ia paguaj shumën prej 124 euro, në afat prej 7 ditësh nga dita e marrjes së këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e përmbarimit me detyrim.

A r s y e t i m

Paditësja V.L. përmes të autorizuarit të saj, në këtë gjykatë ka paraqitur padi, me datë 07.06.2023, kundër të paditurës, me të cilën ka kërkuar që të detyrohet e paditura Universiteti "Haxhi Zeka" në Pejë, që paditëses në emër të kompensimit të ushqimit për ditët e pranisë në punë-shujtës, për periudhën 2021 e deri me datën 21.11.2022, t'ia paguaj shumën prej 858 euro, me kamatë ligjore prej 8%. Tutje ka shtuar se bazuar në nenin 35 par.7, të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, është paraparë "*Të punësuarve u sigurohet kompensimi për ushqim gjatë punës, për ditët e pranisë në punë*". Vlera e kompensimit të ushqimit në punë për një ditë pune është 2 (dy) euro, për të punësuarit që kanë marrëdhënie punës primare në institucionet arsimore. Punëdhënësi i cili e ka të rregulluar ushqimin e të punësuarve përmes kuzhine ose një formë tjetër, nuk ka kompensim për

ushqim. Në bazë të vërtetimit të lëshuar nga paditura, vërtetohet se paditësja është në marrëdhënie pune tek e paditura, dhe vërtetohen ditët e pranisë në punë për paditësen (429 ditë), për periudhën 2021 deri me datën 21.11.2022.

Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar.

E paditura, përmes përfaqësuesit të autorizuar, me datë 22.04.2024 në këtë gjykatë ka paraqitur përgjigje në padi, duke theksuar se e punësuar gjatë periudhës së kërkuar për shujtë, ka qenë e punësuar në bazë të Ligjit për Shërbyes Civil (tani i shfuqizuar), prandaj të gjithë të punësuarit në bazë të Ligjit Nr. 03/L-149 për Shërbyesit Civil të Republikës së Kosovës, nuk janë paraparë me kontratën kolektive të vitit 2017. Shërbyesit civil pagat dhe të gjitha shtesat e tjera i kanë të rregulluara gjatë asaj periudhe me ligjin 03/L-147 për pagat e nëpunësve civil (tani i shfuqizuar). Po ashtu, shtesat në pagë dhe kompensimet tjera të nëpunësve civil janë rregulluar me Rregullore nr.33/2012 për shtesat në pagë dhe kompensime të tjera të nëpunësve civil, qëllimi i të cilës ka qenë “Kjo rregullore përcakton kushtet dhe procedurat për shtesat dhe kompensime të tjera mbi pagën bazë të nëpunësve civil”, ndërsa fushëveprimi “Dispozitat e kësaj rregulloreje zbatohen në të gjitha institucionet e Republikës së Kosovës, lidhur me shtesat dhe kompensimet mbi pagën bazë të nëpunësve civil”. Sa i përket kontratës kolektive e cila është marr si baze për këtë çështje e njëjta nuk është akt ligjorë, apo nënligjor në bazë të të cilit funksionon puna brenda Universitetit dhe nuk e obligon Universitetin të kryej një kompensim të tillë, siç kërkohet nga kërkesëpadija e paditësve. Nënshkrues të kësaj kontrate ashtu siç është e ditur për të gjithë, është MASHT dhe SBASHK. Në nenin 46 par.1 i kësaj kontrate specifikon se MASHT dhe SBASHK angazhohen bashkërisht për ti informuar dhe ndihmuar Komunitat që të bëjnë planifikimin me kohë të buxhetit dhe kostos financiare për zbatimin e dispozitave të nenit 35 paragrafi 5, 7, dhe 9. Ndërsa në paragrafin 2 të këtij neni MASHT dhe SBASHK, angazhohen bashkërisht me Ministrin e Financave për sigurimin dhe ndarjen e mjeteve financiare për Komunitat e Republikës së Kosovës me qëllim të realizimit të buxhetit të nevojshëm të përcaktuar në nenin 35 paragrafi 5, 7 dhe 9, brenda mundësive financiare institucionale, ligjore dhe financiare. Duam të theksojmë se Ministria e Arsimit dhe SBASHK, kanë dështuar në përmbushjen e detyrës së tyre, siç është paraparë në nenin 46 të kontratës kolektive. Konkretisht, detyrimi për të siguruar dhe ndarë mjete financiare për institucionet e arsimit të lartë në Kosovë, për realizimin e buxhetit të nevojshëm për zbatimin e dispozitave të kontratës kolektive, nuk është zbatuar. Për më tepër, mungesa e përgjegjësisë në përmbushjen e detyrave të parapara në kontratën kolektive reflekton një mungesë serioze të respektimit të përgjegjësive dhe angazhimeve të autoriteteve përgjegjëse ndaj institucioneve arsimore. Në këtë kontekst, ne e argumentojmë se është e padrejtë që institucionet arsimore, si Universiteti ynë, të detyrohen të zbatojnë dispozitat e kontratës kolektive kur autoritetet përkatëse nuk kanë përmbushur detyrimet e tyre themelore të parapara në këtë marrëveshje. Nga ky nen vërtetohet fakti se në asnjë pikë nuk përmenden Universitetet publike dhe asnjë nga palët nënshkruese të kësaj kontrate nuk përfaqëson Universitetin tonë. Asnjë nga të lartcekurit nuk është angazhuar, planifikuar apo ndarë buxhet për universitetin për të implementuar pikën 7 të nenit 35. Po ashtu neni 2 i kësaj kontrate rregullon zbatimin e sajë, e cila në paragrafin 1, pika 1.1 thotë që dispozitat e kësaj kontrate janë të zbatueshme ndër të tjera edhe për institucionet e arsimit të lartë në mbare territorin e Republikës së Kosovës të cilët janë anëtar të SBASHK-ut, gjë e cila nuk është vërtetuar

së të punësuarit në universitet janë anëtar të SBASHK -ut. Mbi këtë bazë ligjore vërtetohet fakti se as kërkesëpadia nuk është e argumentuar mirë dhe nuk ka pasur baze ligjore për tu kërkuar.

Shpenzimet e procedurës nuk i ka kërkuar.

Gjykata pas shqyrtimit të padisë, provave që gjenden në shkresat e lëndës, dhe përgjigjes në padi të paraqitur nga ana e të paditurës, në kuptim të nenit 8 lidhur me nenin 398 dhe 399 të LPK-së, gjeti se janë plotësuar kushtet për dhënien e aktgjykimit jashtë seancës dhe erdhi në përfundim se kërkesëpadia e paditëses është në tërësi e bazuar.

Gjykata, pas pranimit të përgjigjes në padi, i ka vlerësuar kushtet ligjore nga neni 398 i Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), me të cilin përcaktohet se *“Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet palëve nuk është kontestuese gjendja faktike dhe se nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritore, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund ta japë aktgjykimin me të cilin e pranon si të themeltë kërkesëpadinë”*, andaj, duke iu referuar dispozitave të Ligjit për Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD), përkatësisht nenit 245, paragrafit 1, me të cilin përcaktohet se *“Kreditore në marrëdhënien e detyrimit ka të drejtë që prej debitorit ta kërkojë përmbushjen e detyrimit, ndërsa debitori ka për detyrë ta përmbushë atë me ndërgjegje dhe në tërësi, në përputhje me përmbajtjen e tij”*, e lidhur me 35 paragrafi 7, të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovës të datës 18.04.2017, si dhe të datës 22.01.2021, në të cilat në mënyrë identike është paraparë se: *“Të punësuarve, u sigurohet kompensim për ushqim gjatë punës, për ditët e pranisë në punë. Vlera e kompensimit të shpenzimit të ushqimit në punë, për një ditë punë është 2 (dy) euro për të punësuarit që kanë marrëdhënien e punës primare në institucionet arsimore”*.

Gjatë vlerësimit dhe analizimit të pretendimeve të paraqitura nga palët ndërgjyqëse me padi, përgjigje në padi dhe provat, gjykata ka gjetur se paditësja ishte në marrëdhënie pune tek e paditura gjatë periudhës për të cilën kërkon kompensimin e shujtave e ky fakt vërtetohet nga kontrata e punës me numër Nr.2689, ndërsa ditët e vijimit në punë për këtë periudhë ishin 429 ditë ndërsa ky fakt vërtetohet nga vërtetimi numër 1394, i datës 02.06.2023, e lëshuar nga e paditura Universiteti Haxhi Zeka. Gjatë periudhës 2021 e deri më dt.21.11.2022 paditësja ka gjithsej 429 ditë pune, nga e cila rrjedhë se (429 ditë x 2.00 euro-shujta =585.00 euro), këto dy fakte të rëndësishme nuk ishin konteste as nga pala e paditur nga pretendimet e saj të dhëna në përgjigje padi. Po ashtu, bazuar në nenin 329 paragrafi 1 të LPK-së, i cili përcakton se *“Shkresa të cilën e ka hartuar në formën e caktuar organi shtetëror brenda kufijve të kompetencës së vet, si dhe shkresa të cilën në formë të tillë e ka hartuar ndërmarrja apo organizata tjetër në ushtrimin e autorizimeve publike që i janë besuar me ligj (dokumenti publik), provon saktësinë e asaj që konfirmohet apo caktohet në të”*, e që në rastin konkret kontrata e punës dhe vërtetimit për vijueshmërinë e punëmarrëses në punë ishin përpiluar nga vetë pala e paditur.

Duke qenë se mes palëve nuk është kontestuese gjendja faktike përkatësisht se paditësja ka qenë në marrëdhënie pune për periudhën që kërkon kompensimin dhe se në periudhën kontestuese në pagën e paditëses nuk është përfshirë kompensimi në emër të shujtave ditore, të cilat fakte nuk i ka kontestuar as e paditura në përgjigjen në padi, edhe përkundër faktit se e njëjta e ka kundërshtuar bazën ligjore, gjykata e vlerësoi pretendimin e të paditurës në lidhje me mungesën e bazës ligjore të kërkesëpadiës, mirëpo baza e kërkesëpadiës rrjedh nga Kontrata Kolektive e Arsimit, e cila

bazohet në Ligjin nr.03/L-212 të Punës në nenin 90 të Ligjit të Punës i cili përcakton: “1. Marrëveshja Kolektive mund të lidhet ndërmjet: 1.1. organizatës së punëdhënësve ose përfaqësuesit të tij, dhe 1.2. organizatës së të punësuarve ose kur nuk ekzistojnë organizata, marrëveshjen mund ta lidhin edhe përfaqësuesit e të punësuarve; 2. Marrëveshja Kolektive mund të lidhet në: 2.1. nivel të vendit, 2.2. nivel të degës, 2.3. nivel të ndërmarrjes. 3. Marrëveshja Kolektive duhet të jetë në formë të shkruar, në gjuhët zyrtare të Republikës së Kosovës”, ndërsa neni 90 pika 6 përcakton : “6. Marrëveshja Kolektive nuk mund të përfshijë dispozita të tilla që kufizojnë të drejtat e të punësuarve që kanë si pasojë kushte më pak të favorshme të punës sesa ato të përcaktuar në këtë ligj.”. Pra me Marrëveshje Kolektive mund të parashihen beneficione dhe të drejta më tepër se sa i parashihet ligji, por jo të drejta më të pakta pasi Ligji përcakton minimumin apo kufirin minimal.

Ndërsa sa i përket pretendimit të paditurës, se Kontrata Kolektive nuk është akt ligjor apo nënligjor në të cilën funksionon puna brenda Universitetit dhe nuk e obligon Universitetin të kryej kompensime të tilla, një pretendim të tillë nuk qëndron për arsye se Kontrata Kolektive e Arsimit është e nënshkruar nga Ministria e Arsimit, Shkencës dhe Teknologjisë dhe Sindikatës së Bashkuar të Arsimit, Shkencës dhe Kulturës, prodhon efekt juridik ndaj punëdhënësve të cilët kanë të punësuar punëtorë që të drejtat e tyre burojnë nga kjo kontratë, në rastin konkret e paditura është punëdhënëse e paditëses dhe detyrohet për përmbushjen e detyrimeve që dalin nga kjo kontratë për paditësen, pasi që bazuar në Neni 2 [Zbatimi i kontratës] i Kontratës Kolektive të Kosovës, parashihet: pika 1.1. “Dispozitat e kësaj Kontrate kolektive, janë të zbatueshme për të gjithë të punësuarit në të gjitha institucionet publike dhe private të Arsimit Parauniversitar (parashkollor, fillor, të mesëm të ultë dhe të mesëm të lartë, shkolla speciale e qendra të kompetencës) dhe institucionet e arsimit të lartë në mbarë territorin e Republikës së Kosovës, të cilët janë anëtarë të SBASHK-ut”, pika 1.2 “Dispozitat e kësaj Kontrate Kolektive janë të zbatueshme për të gjithë punëdhënësit në sektorin e Arsimit, (Komunat- DICA, KD të Universiteteve e institucioneve të arsimit të lartë, MASHT-in etj) në sektorin publik dhe institucionet edukativo-arsimore private në mbarë territorin e Republikës së Kosovës”. Po ashtu, vlen të ceket se në përmbajtje të kontratës së punës e lidhur në mes të punëmarrëses (paditësit) dhe punëdhënëses (paditurës), përmes nenit 18 është shprehur vullneti i palëve kontraktuese si në vijim: Neni 18 par.1 “Në asnjë rast, dispozitat e kësaj Kontrate nuk mund të jenë më pakë të favorshme për të punësuarit dhe punëdhënësit, se dispozitat e Ligjit të Punës, Kontratës Kolektive ose të Akteve të Brendshme të Punëdhënësit, për sa u përket të drejtave dhe kushteve nga marrëdhënia juridike e punës”, par.2 “ Për të drejtat dhe detyrimet të cilat nuk janë përcaktuar me këtë Kontratë, do të zbatohen dispozitat e Ligjit të Punës, Kontratës Kolektive dhe dispozitat e Akteve të Brendshme, pra në vlerësim të cituarave më lartë, rrjedhë se kjo detyrim i paditurës është dhe detyrim kontraktual e lidhur mes palëve.

Nuk qëndron as pretendimi i palës paditur se me nenin 46 paragrafi 2 të Marrëveshjes i cili ka përcaktuar se palët nënshkruese në rastin konkret Ministria dhe SBASHK-u, angazhohen bashkërisht me Ministrinë e Financave për sigurimin e mjeteve financiare për Komunat e Republikës së Kosovës me qëllim të realizimit të buxhetit të nevojshëm, pasi që kjo dispozitë asesi nuk e liron nga detyrimi të paditurën në përmbushjen e detyrimit, por SBASHK-u si përfaqësues i punëtorëve dhe Ministria e Arsimit, që nga nënshkrimi i marrëveshjes angazhohen bashkërisht, por

se detyrimi si detyrim mbetet, dhe kjo asesi nuk paraqet pengesë për paditësen apo personat e tjerë që të kërkojnë të drejtat e tyre që iu garantohen me këtë Marrëveshje.

Gjykata lidhur me kamatën ka vendosur duke u bazuar në nenin 382 të Ligjit mbi Marrëdhëniet e Detyrimeve.

Vendimin që pala e paditur t'i bartë shpenzimet e procedurës, gjykata e ka mbështetur në dispozitat e nenit 449 dhe 452 të Ligjit të Procedurës Kontestimore, ku lartësia e shpenzimeve iu referohen shumave si për përpilimin e padisë shumë prej 104 euro si dhe taksa për padi shumë prej 20 euro, e gjithsej shumë prej 124.00 euro.

Nga sa u tha më lartë u vendos si në dispozitiv të këtij Aktgjykimi, bazuar në nenin 398 e lidhur me nenin 143 të LPK-së.

GJYKATA THEMELORE NË PEJË
Departamenti i Përgjithshëm-Divizioni Civil
C.nr.2214/23, me datë 29.04.2024

Gjyqtarja,
Rajmonda Kurteshi

KËSHILLË JURIDIKE:

Kundër këtij aktgjykimi është e lejuar ankesa në afatin prej 7 ditëve, pas marrjes së të njëjtit, nëpërmjet kësaj gjykate, për Gjykatën e Apelit të Kosovës në Prishtinë.